

Το Φως της Αγάπης (Γαλλικά)

Αμπντουλά Σίσε (Ντακάρ, Σενεγάλη)

«Μόνο με την καρδιά βλέπεις καλά. Την ουσία δεν τη βλέπουν τα μάτια»
Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ, Ο Μικρός Πρίγκηπας.

Αγαπητοί Συμμετέχοντες,

Αγαπητές αδελφές και αδελφοί της ανθρώπινης οικογένειας,

Χαίρομαι και με τιμά η συμμετοχή σε αυτή την δραστηριότητα του Φόρουμ Καλής Θέλησης, για να ακουστεί η ανάσα ενός μικρού ανέμου από την Αφρική. Ευχαριστώ τον αδελφό και φίλο μου Βίνσεντ Κλέσενς που με συνέδεσε με τα όσα μοιράζεστε, τον οποίο γνώρισα μέσα από το υπέροχο βιβλίο του με τίτλο «Το Μωσαϊκό του Όντος».

Όπως και εσείς, κυρίες και κύριοι, ονειρεύομαι να ζήσω σε έναν κόσμο όπου «κάθε άνθρωπος θα έχει την δυνατότητα να ευδοκιμήσει ή να ανθίσει στο Ανώτατο Φως» (πρβλ. Σχολή Αρκέην). Είναι αυτό το Υπέρτατο Φως που είναι επίσης το Φως της Αγάπης, που είναι η κύρια πηγή της ολοκλήρωσης.

Το μέρος του εαυτού μου που είναι δάσκαλος και εκπαιδευτής είναι πολύ ευαίσθητο στο προοδευτικό όραμα που εργάζεται για την «άνθηση ως κύριο στόχο της εκπαίδευσης» (βλ. το ερευνητικό έργο που σχετίζεται με την πρωτοβουλία της UNESCO Το Μέλλον της Εκπαίδευσης).

Στην πνευματική πρακτική των Σούφι, οι διαλογιστικές τελετουργίες είναι αφιερωμένες στην επίκληση των «Ωραίων Θείων Ονομάτων». Ανάμεσα στο ομοιογενές σύνολο των 99 ονομάτων, δύο πάντα με συνάρπαζαν: Φως (Αν-Νουρ) και Αγάπη (Αλ-Γουαντούντ). Με το χρόνο και την εμπειρία, κατάλαβα ότι η Αγάπη του Φωτός μας επιτρέπει να δούμε το Φως της Αγάπης με τον οφθαλμό της καρδιάς.

Ο στίχος 35 της Σούρας 24 ελ-Νουρ του Κορανίου αναφέρει: «Ο Αλλάχ είναι ο Δημιουργός του Φωτός των ουρανών και της γης. Το Φως Του μοιάζει σαν να υπήρχε εκεί ένα, βαθούλωμα στοβ τοίχο και μέσα του υπάρχει λυχνία. Η λυχνία ήταν (κλεισμένη) μέσα σε γυαλί. Το γυαλί (έμοιαζε) σαν άστρο λαμπερό, που φωτίζει από το (λάδι) του ευλογημένου δέντρου, μιας ελιάς, που η θέση της δεν υπάρχει ούτε στην ανατολή ούτε στη δύση, αλλά σ' ανοικτό μέρος που ο ήλιος το βλέπει όλη μέρα. Το λάδι του, σχεδόν, φωτίζει (συνέχεια) κι ας μη το εγγίζει η Φωτιά. Φως πάνω σε Φως! Ο Αλλάχ καθοδηγεί – όποιον θέλει – σ' αυτό το Φως του. Και ο Αλλάχ φανερώνει τα παραδείγματα στους ανθρώπους, κι ο Αλλάχ είναι Παντογνώστης» (Μετάφραση «Συγκρότημα του Βασιλιά Φαχτ για την εκτύπωση του Ιερού Κορανίου, Μεδίνα – Σαουδική Αραβία»).

Στην Σούρα 85 Αλ-Μπουρούτζ, Τα Ζώδια – Οι Αστερισμοί, εδάφιο 14, λέει: «Και είναι ο Πολυεπικεικός, με πλήρη Αγάπη και Καλοσύνη».

Το Φως της Αγάπης είναι αληθινό μυστήριο, όσοι έχουν βιώσει την ολοκλήρωση στην ανθρώπινη εξέλιξη αποκαλύπτουν ορισμένες μόνο πτυχές του.

Υπάρχουν τρεις διαστάσεις που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την απεικόνιση του μυστηρίου του Φωτός της Αγάπης:

1) **Κβάντωση** - Το Φως της Αγάπης είναι ένα κβαντικό, λεπτοφυές, μυστηριώδες φως (Λεξικό The Robert: «αυτό με το οποίο τα πράγματα φωτίζονται»). Δεν γίνεται να το αντιληφθεί κάποιος με τον συνήθη οφθαλμό, παρά μόνο μία ανοιχτή καρδιά μπορεί να το συλλάβει, που φωτίζεται από αυτό το ίδιο φως της αγάπης. Είναι πράγματι το Φως της Αγάπης που μπορεί να φανεί στην συνείδηση, διότι το ίδιο είναι καθαρή συνείδηση. Γι' αυτό η χρήση παραβολών είναι σχεδόν αναπόφευκτη, όπως συμβαίνει και στο Κοράνι στον στίχο του Φωτός. Όλες οι παραδόσεις και οι πολιτισμοί του κόσμου έχουν εμπνευστεί μια συνταγή για τη σύνδεση με αυτό το Φως της Αγάπης και την λήψη

του δώρου της με την μορφή της άνευ όρων αγάπης, της έντονης χαράς και της διαρκούς ειρήνης. Οι ποικίλες συνεισφορές τους στην κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας είναι σαν τις όψεις ενός κρυστάλλου, του οποίου η ομορφιά βρίσκεται στην συνεκτική ενότητα των διαφορετικών συστατικών του. Όταν το πνεύμα του ανταγωνισμού ή της αποκλειστικότητας κυριεύει τους θεματοφύλακες, μια πυκνή ομίχλη καλύπτει τον κρύσταλλο και εμποδίζει τους ανθρώπους και την γη να ανθίσουν. Το Φως της Αγάπης είναι η φυσική κατάσταση των όντων, γιατί όλα γεννιούνται από αυτό. Όταν η ανάγκη για αγάπη και φως ικανοποιείται με θετικό τρόπο στα ανθρώπινα άτομα και τις κοινότητες, τότε η ολοκλήρωση είναι εντός των ορίων τους. Όταν η ανάγκη για αγάπη και φως ικανοποιείται με θετικό τρόπο σε άτομα και κοινότητες, η ολοκλήρωση είναι εφικτή, αλλά όταν ικανοποιείται με αρνητικό τρόπο, η δυνατότητα της ολοκλήρωσης απομακρύνεται και η ανθρωπότητα μπαίνει σε έναν φαύλο κύκλο πολέμων, εκμετάλλευσης, επιθετικότητας, μίσους καιμισαλλοδοξίας. Είναι σημαντικό να θυμάστε ότι η άνευ όρων αγάπη είναι το κλειδί για την ικανοποίηση της ανάγκης για αγάπη και φως, πράγμα που οδηγεί στην ολοκλήρωση. Η υπό όρους αγάπη, αντίθετη στην ίδια την έννοια της αγάπης, είναι η πύλη προς κύκλους μη-ολοκλήρωσης, στην προκειμένη περίπτωση προς την αποτυχία και την απόγνωση.

2) **Θεϊκό δίκτυο** - Το Φως της Αγάπης μπορεί να θεωρηθεί ως:

- **“Σκοτεινή Ύλη”**: δημιουργία ζωής από αυτό που αποκαλείται «τίποτα», το οποίο όμως αναφέρεται στην πλήρη πιθανοτήτων κενότητα

- **“σκοτεινό φως”**: φωτίζει το αόρατο και το δυνατό χωρίς το οποίο δεν μπορεί να γίνει κατανοητή η ίδια η έννοια της ζωής.

- **“μελανή οπή”**: απορροφά ό, τι υπάρχει και το ανανεώνει συνεχώς σε μια μυστηριώδη αλχημεία που κείται πέρα από τον νου και τις βασικές αισθήσεις μας.

Υπόκειται, πανταχού παρόν, σε κάθε μέρος του θεϊκού Δίκτυο αποτελώντας ταυτόχρονα πηγή και σύνδεση μεταξύ όλων των υπαρκτών δυνατοτήτων. Πραγματωμένη ολοκλήρωση σημαίνει σύνδεση με το Θεϊκό Δίκτυο, με το Υπέρτατο Φως, με το Φως της Αγάπης.

3) **Καθαρή Συνείδηση** - Το Φως της Αγάπης είναι το φως της Συνείδησης που επιτρέπει στο Ον να βιώσει τον εαυτό του στην Ύπαρξη ώστε να φτάσει στην ολοκλήρωση. Ως τέτοιο είναι τρισδιάστατο και ενσωματώνεται μέσω του νόμου των τριών δυνάμεων του σύμπαντος. Είναι περίπλοκο και δύσκολο να γίνει κατανοητό γιατί αποτελείται από τρεις αυτόνομες αλλά αλληλεξαρτώμενες διαστάσεις που είναι αντίστοιχα το Πνεύμα, η Ψυχή και το Σώμα. Με άλλα λόγια, το Φως της Αγάπης φωτίζει και δίνει ζωή στις σκέψεις, στα συναισθήματα και στην συμπεριφορά μας. Ο δείκτης του υπολογισμού ή της συνείδησης τροφοδοτείται από την ενέργεια του Φωτός της Αγάπης. Είναι εκείνο το φως που βρίσκεται κάτω από τον αυτόνομο εγκέφαλο και όλους τους αυτοματισμούς που ονομάζουμε ασυνείδητους και που στην πραγματικότητα εκφράζουν την στάση της υποτέλειας και της υποταγής που μας δένει με την Πηγή, με τον Δημιουργό Παντός που Υπάρχει, Αυτόν που δημιούργησε από το Φως Του το Φως της Αγάπης. Σύμφωνα με αυτό το παράδειγμα, η εκπλήρωση αναφέρεται σε μια ευθυγράμμιση σώματος, ψυχής και πνεύματος με την συχνότητα του Φωτός της Αγάπης. Είναι τότε το έργο της αυτογνωσίας εκείνο που είναι ουσιαστικό για την εμπειρία της εκπλήρωσης, ωστόσο εξακολουθεί να αναζητά την θέση που δικαιούται στις ζωές των ατόμων και των εθνών. Δεν είπε ο Χόκινς ότι, για να εξελιχθεί η συλλογική συνείδηση, είναι αναγκαίο μόνο το 2% των συνειδητών ανθρώπων, προκειμένου να πυροδοτήσουν μια αλλαγή. Το 2% της συνειδητής ανθρωπότητας μπορεί να χρησιμεύσει ως ατμομηχανή, για να τραβήξει τους υπόλοιπους συνανθρώπους τους στο μονοπάτι προς την εκπλήρωση.

Τοποθετώντας τον εαυτό μας στην θέση του παρατηρητή-μάρτυρα και κάτω από το πρίσμα του νόμου των τριών δυνάμεων, το Φως της Αγάπης εμφανίζεται σε εμάς κάτω από τρεις συμπληρωματικές και διαφωτιστικές πραγματικότητες: μορφή, κανόνας και δόγμα. Η γνώση αυτών των τριών διαστάσεων διευκολύνει την επίγνωση του Φωτός της Αγάπης και μας φέρνει πιο κοντά στο μονοπάτι της εκπλήρωσης.

I- Μορφή: Το σύμπαν είναι η εκδηλωμένη συνείδηση του Φωτός της Αγάπης

Το Φως της Αγάπης είναι η πηγή της άπειρης συνείδησης, παρόλο που βλέπουμε μόνο μια αντανάκλασή της. Η ύπαρξη είναι μια χλωμή αντανάκλαση του Είναι. Είμαστε σε επαφή με την εκδηλωμένη συνείδηση.

Όταν ερχόμαστε σε επαφή με την πηγή της συνείδησης, διαλυόμαστε, εκμηδενιζόμαστε και ανασταινόμαστε ως ένα ον φωτός, σαν την σταγόνα του νερού που επιστρέφει στον ωκεανό.

Αυτό είναι το νόημα της διαδικασίας της προσωπικής μεταμόρφωσης ή από-ταύτισης από την ύπαρξη, που επιτρέπει την επανασύνδεση με το Είναι, με το Φως της Αγάπης στην καθαρή του κατάσταση. Ωστόσο, όλο και περισσότεροι άνθρωποι φοβούνται να αντιμετωπίσουν το έργο της μεταμόρφωσης που τους κάνει ικανούς να αγκαλιάσουν το Φως της Αγάπης. Αρκούνται να ζουν σαν κάμπιες που φοβούνται μήπως γίνουν χρυσαλλίδες, ενώ η κλήση τους είναι να είναι πεταλούδες. Ο μυστικιστής Ρούμι μας ενθαρρύνει με αυτά τα λόγια:

«Μπείτε στη ζούγκλα του λιονταριού!
Μην σκέφτεστε τραυματισμούς!
Οι φοβερές σκέψεις είναι
Τα φαντάσματα του νου!
Κανείς δεν έχει πληγωθεί σε αυτήν την ζούγκλα.
Όλα είναι αγάπη και συμπόνια.
Ο φόβος είναι αυτός που σε κρατάει πίσω,
Σαν μια μπάρα στην πόρτα».

Η εκπλήρωση είναι το αποκορύφωμα της διαδικασίας της μεταμόρφωσης του σώματος (κάμπια), μέσω της ψυχής (χρυσαλλίδα) στο πνεύμα (πεταλούδα), γνωρίζοντας ότι οι τρεις διαστάσεις μαζί αποτελούν μια και την ίδια πραγματικότητα.

Ο εγωιστικός ατομικισμός, οι υπερβολές της καταναλωτικής κοινωνίας, το πνεύμα του ανταγωνισμού, η υπό όρους αγάπη, η μισαλλοδοξία, η επιθετικότητα και η βία σε όλες τους τις μορφές είναι τα εμπόδια που φράζουν τις πόρτες της ολοκλήρωσης και της ανθρώπινης εξέλιξης.

II- Κανόνες: Το Φως της Αγάπης είναι ο Νόμος της Ύπαρξης

Η κοσμική τάξη του σύμπαντος, σε ό,τι είναι ορατό και αόρατο, παρελθόν και μέλλον, πάνω και κάτω, σκιά και φως, σε όλα όσα είναι το «Εγώ», ο «Εαυτός» και ο «Βασιλιάς», σε ό,τι είναι που εκφράζεται στην αιωνιότητα της παρούσας στιγμής, αυτή η κοσμική τάξη είναι ο νόμος του Φωτός της Αγάπης.

Το συμπαντικό Πνεύμα, η Ψυχή του κόσμου, η συμπυκνωμένη ενέργεια που μας εμφανίζεται ως ύλη υπακούει στον νόμο του Φωτός της Αγάπης.

Αυτός ο μακρόκοσμος βρίσκεται ως φράκταλ σε κάθε μικρόκοσμο σύμφωνα με μυστηριώδεις δόσεις και πρωτότυπες παραλλαγές, με την μορφή του πνεύματος, της ψυχής ή/και του σώματος στον ορυκτό, φυτικό, ζωικό, ανθρώπινο και πνευματικό κόσμο.

Όλη η ύπαρξη, όλο το σύμπαν, με λίγα λόγια, όλη η δημιουργία υπακούει στην Δύναμη του Νόμου της Αγάπης, τρεις νόμοι (δύναμη, νόμος, αγάπη) που αντλούν από την πηγή του Φωτός της Αγάπης και διατηρούν την μυστηριώδη τελειότητα της Ύπαρξης.

Ο σεβασμός των νόμων της φύσης είναι επίσης μια απαίτηση για όποιον θέλει να επιτύχει την εκπλήρωση. Είμαστε μέρος ενός συνόλου και η εκπλήρωση μπορεί να νοηθεί μόνο σε μια συνολική, ενιαία προοπτική. Κανείς δεν μπορεί να εκπληρωθεί, αν δεν είναι οι άλλοι. Εξ ου και η σημασία των Παγκόσμιων Φόρουμ Καλής Θέλησης για την αύξηση της συνείδησης του 2% της ανθρωπότητας με την ελπίδα δημιουργίας ενός παγκόσμιου κινήματος, του οποίου το επίπεδο συνείδησης είναι αρκετά ισχυρό, για να συνδεθεί με το Φως της Αγάπης.

III- Δόγμα: Η ύπαρξη είναι μια εμπειρία του Φωτός της Αγάπης

Είναι αυτή η εμπειρία που ονομάζουμε Ζωή ή Ζήσιμο. Δυσκολευόμαστε να το συλλάβουμε, γιατί είμαστε συστατικό της και ταυτόχρονα αποτελούμε έναν πρωτότυπο μικρόκοσμο που έχει όλες τις ιδιότητες του μακρόκοσμου. Μόνο που ο άνθρωπος χωρίς συνείδηση δεν έχει τους κωδικούς πρόσβασης στα συστατικά του σώματός του συγκεντρωμένους σε ένα ιερό βιβλίο, το DNA, του οποίου οι γραμμές απλώνονται σε κάθε άνθρωπο (1,9 μέτρα DNA x 75 δισεκατομμύρια κύτταρα = 142,5 δισεκατομμύρια μέτρα DNA, δηλαδή 142,5 εκατομμύρια χλμ) και του οποίου το μήκος είναι περίπου 375 φορές η απόσταση μεταξύ της γης και της σελήνης (380.000 χλμ) σύμφωνα με τους μαθηματικούς.

Το να συνειδητοποιήσει κάποιος τον εαυτό του σημαίνει να γίνει κυρίαρχος αυτού του σώματος-σύμπαντος που συμβολίζει ολόκληρη την Ύπαρξη.

Η προσωπικότητά μας χρησιμεύει ως άγκυρα για την συνείδησή μας. Η πορεία της επιτρέπει σε κάποιον να αναδυθεί από το σκοτάδι στο Φως της Αγάπης από το οποίο πηγάζει, από την δυαδικότητα στην ενότητα, από το σκοτάδι της επιπολαιότητας στην ενιαία κοσμική συνείδηση.

Μέσα από το έργο της συνείδησης, μέσα από τα διαφορετικά μονοπάτια που έχει θεσπίσει το Φως της Αγάπης στον πλανήτη, όλα νόμιμα χωρίς διακρίσεις, το άτομο επιστρέφει στην πηγή, στο Φως της Αγάπης. Το ανθρώπινο άτομο είναι πραγματικά μόνο το Φως της Αγάπης που βιώνει την ύπαρξη. Η γεφυρωτική του προσωπικότητα τον θωρακίζει και ταυτόχρονα διατηρεί την ψευδαίσθηση της δυαδικότητας μέσα του. Καταφέρνοντας να αλλάξει το κέντρο βάρους και το παράδειγμα, ανακαλύπτει την ενιαία συνείδηση μέσω της καρδιάς και του σώματος, της ψυχής και του νου. Αυτή ακριβώς η συνείδηση αποκαλύπτει στον άνθρωπο ότι το Σύμπαν είναι τελειότητα, ελευθερία και πρωτοτυπία, ότι είναι μη δυαδικότητα και μη διαχωρισμός και ότι ακολουθεί ένα σχέδιο, αυτό του Φωτός της Αγάπης που ταξιδεύει από την κατάσταση του ανεκδήλωτου φωτός στην εκδηλωμένη ύπαρξη μέσω της εμπειρίας της Αγάπης και γίνεται βιωμένη πραγματικότητα.

Όπως βλέπουμε, η καταγωγή, το τέρμα και το ταξίδι είναι όλα Ένα, το Φως της Αγάπης να μην είναι παρά το κρυμμένο πρόσωπο του ΕΝΟΣ και το ανθισμένο ορατό πρόσωπό του. Όταν το Φως της Αγάπης συναντά το Φως που αντανακλάται από τα μάτια του Ανθρώπου, τότε επιτυγχάνεται η άνθηση (εκπλήρωση). Αυτή είναι η έννοια της άνθησης που γίνεται κατανοητή ως νόημα, ως κατεύθυνση και ως αίσθημα πληρότητας, αδιαχώριστη από την εμπειρία του Φωτός της Αγάπης, του οποίου είναι το τελικό αποτέλεσμα.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ, ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ: ΔΟΜΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ

(Ιταλικά)

Φράνκο Ανέσι, Τσιτά ντελα Πιέβε, Ιταλία

Η προσέγγιση στο θέμα μιας νέας Κουλτούρας ικανής να δημιουργήσει έναν νέο ανθρώπινο πολιτισμό έχει γίνει σήμερα αποφασιστική, προκειμένου να σηματοδοτήσει μια στροφή στην πορεία των ανθρώπινων υποθέσεων και της ζωής του Πλανήτη, ο οποίος όπως θυμόμαστε είναι το Μεγάλο Όν στο οποίο ζούμε, κινούμαστε και υπάρχουμε.

Μιλάμε για μια Νέα Κουλτούρα, η οποία είναι όντως νέα σε σύγκριση με μια εποχή που από άποψη συνείδησης μπορεί να χαρακτηριστεί ως σχεδόν παρακμάζουσα, παρά ως ύπαρξη που χαρακτηρίζεται από πρόοδο και εξέλιξη όσον αφορά το συγκεκριμένο θέμα, το οποίο συνδέεται με τις υλικές συνθήκες ύπαρξης και με τις έντονες ανισότητες στην δυνατότητα απόλαυσης των πλεονεκτημάτων που την συνοδεύουν. Η Νέα Κουλτούρα, αν προσπαθήσουμε να την συνδέσουμε με κάτι βαθύτερο και πιο ουσιαστικό, είναι στην πραγματικότητα η αποκατάσταση ενός αρχαίου Πολιτισμού που προέρχεται από την Αρχαία Σοφία, από την οποία η Ανθρωπότητα σταδιακά απομακρύνθηκε στην σύγχρονη εποχή.

Ο νέος και ταυτόχρονα αιώνιος Πολιτισμός είναι το άθροισμα των καλύτερων σκέψεων, συναισθημάτων και πράξεων που μπόρεσαν να εκφράσουν οι άνθρωποι ανά τους αιώνες υπό την έμπνευση και τις υποδείξεις των Διδασκαλιών της Σοφίας για τον βίο, υπηρετώντας την βελτίωση και την πρόοδο της ανθρώπινης και πλανητικής ζωής. Έτσι το συνέλαβε ο Νικόλαος Ρέριχ και δεν είναι παράξενο που συνέδεσε την Κουλτούρα και τη ειρήνη σε ένα αδιαχώριστο ζευγάρι: «Όπου υπάρχει Κουλτούρα, υπάρχει Ειρήνη, όπου υπάρχει Ειρήνη, υπάρχει Κουλτούρα». Κατά την αντίληψη του Ρέριχ, οι κουλτούρες είναι ο καρπός, η επίσημη έκφραση ανώτερων και υψηλών καταστάσεων συνείδησης που νοούνται ως Κουλτούρα: Η κουλτούρα «μυρίζει αιωνιότητα», οι πολιτισμοί διαδέχονται ο ένας τον άλλον, γεννιούνται, αναπτύσσονται, ακμάζουν και στην συνέχεια παρακμάζουν σύμφωνα με τους κύκλους της εκδήλωσης και σύμφωνα με την σύνδεσή τους με την βαθιά έλξη της Κουλτούρας που δεν είναι παρά η μυστική αλλά ισχυρή επαφή μεταξύ της Πηγής της έμπνευσης, της πνευματικής Ιεραρχίας και του μέρους της Ανθρωπότητας που είναι ικανό να συλλάβει την επιρροή και την κατεύθυνσή της.

Η Κουλτούρα όταν γίνεται κατανοητή με αυτόν τον τρόπο δεν είναι προϊόν της τύχης αλλά μπορεί να θεωρηθεί ως σχέδιο, έργο, μια εσωτερική πρόθεση που απαιτεί και επιβάλλει μια εξωτερική εκδήλωση: με άλλα λόγια, η Κουλτούρα είναι έκφραση ενός Σχεδίου και με αυτήν την υπόθεση θέλω να ασχοληθώ σε αυτήν την ομιλία.

Η υπόθεση από την οποία μπορούμε να ξεκινήσουμε είναι η ύπαρξη του Σχεδίου και η ανάγκη να γίνει κατανοητό, αποδεκτό και να εκδηλωθεί όπως περιγράφεται από τον Διδάσκαλο Ντ.Κ. στην Διδασκαλία Του: σε μερικά από τα σημαντικότερα σημεία των διδασκαλιών Του υπάρχει ρητή αναφορά στην επείγουσα ανάγκη η Ανθρωπότητα να εφαρμόσει αυτό το Σχέδιο, να το κάνει δικό της, να το αναγνωρίσει ως αυτό τούτο το μέσο της δικής της πιθανής εξέλιξης. Το Σχέδιο δεν είναι ένα σύνολο κανόνων και εντολών, αλλά ζωντανή νοητική ουσία ανώτερης ποιότητας που είναι στην διάθεση του ανθρώπινου νου/συνείδησης που είναι πρόθυμος να διαποτιστεί από αυτήν και να μεταμορφώσει την ζωή του σύμφωνα με την «θέληση αυτής της ανώτερης ενέργειας».

Άμεση μαρτυρία αυτής της ανάγκης και ώθησης αποτελεί η απόφαση 150 κρατών να ορίσουν την Κουλτούρα ως «ένα παγκόσμιο δημόσιο αγαθό» στο περιθώριο της διεθνούς διάσκεψης που συγκλήθηκε από την UNESCO στα τέλη Σεπτεμβρίου, με την απαίτηση η Κουλτούρα να γίνει ένας πρόσθετος και συγκεκριμένος στόχος βιώσιμης ανάπτυξης στον νέο κύκλο, στην Ατζέντα που θα συμπληρώσει και θα αντικαταστήσει την Ατζέντα του 2030, ορίζοντας το θέμα των πολιτιστικών δικαιωμάτων, των κοινωνικών και οικονομικών δικαιωμάτων των καλλιτεχνών, της ελευθερίας, των δικαιωμάτων προστασίας των ιθαγενών κοινοτήτων και πολλά άλλα. Η μορφή επιβεβαιώνει και συγκαλύπτει την ώθηση της ανώτερης και ενωτικής θέλησης η Νέα Κουλτούρα να γίνει η ισχυρότερη έκφραση του θείου εξελικτικού Σχεδίου για την ανθρωπότητα.

Τα ζητήματα που θα ήθελα να θίξω στη συνέχεια είναι:

1. Η ύπαρξη του εξελικτικού Σχεδίου.
2. Πώς χρειάζεται να εκφραστεί.
3. Ποιές αξίες και ποιά βήματα χρειάζεται να γίνουν.

1) Πώς μπορούμε να κατανοήσουμε το Σχέδιο, το οποίο είναι ζωντανή ουσία που θέτει η Πνευματική Ιεραρχία στην διάθεση των ανθρώπων καλής θέλησης; Γνωρίζουμε από τη Διδασκαλία του Δασκάλου Ντ.Κ. ότι κάθε ζωντανή πραγματικότητα είναι έκφραση ενός συνδυασμού των επτά ενεργειών ή Ακτίων, μέσω των οποίων η Μία Ζωή εκδηλώνεται σε μορφή. Επομένως και το Σχέδιο, ως συνειδητή συνεισφορά σε αυτήν την πραγματικότητα, θα χωρίζεται σε επτά μέρη, σε επτά όψεις ή σε επτά στόχους, συνοψισμένους και συντεθειμένους σε έναν μοναδικό, κύριο στόχο, την Επιστροφή του Χριστού, ένα κρίσιμο μέρος του έργου της εξωτερίκευσης της Ιεραρχίας και το

κεντρικό γεγονός για τον νέο κόσμο και την πραγμάτωση της Βασιλείας του Θεού επί της Γης ή του Βασιλείου των Ψυχών ή της Νέας Ιερουσαλήμ.

Ποιοι είναι οι επτά στόχοι;

Σύμφωνα με τον Έντζιο Σαβοΐνι, έναν σπουδαίο Ιταλό μαθητή και στοχαστή που έζησε τον περασμένο αιώνα, μπορούν να εκφραστούν και να οριστούν ως «μακροπρόθεσμοι στόχοι», πράγμα που σημαίνει ότι θα καρποφορήσουν μέσα από μια μακρά διαδικασία:

Αποκατάσταση των Μυστηρίων

Η Επιστροφή του Χριστού (Νέο Βασίλειο των Ψυχών)

Ομαδική Μύηση

Μίμηση της Ιεραρχίας

Νέα Κουλτούρα, Νέος Πολιτισμός

Νέα Παγκόσμια Θρησκεία

Αποκατάσταση Τάξης του Σχεδίου (Νέα Παγκόσμια Τάξη)

2) Όπως φαίνεται, οι στόχοι του Σχεδίου που παρουσιάζονται με αυτόν τον τρόπο, τουλάχιστον οι τέσσερις πρώτοι, έχουν μια εσωτερική υποδομή και ορισμό που χρησιμεύει στον συνειδησιακό χώρο που ορίζουμε ως τον Νέο Όμιλο των Εξυπηρετητών του Κόσμου. Πώς όμως είναι δυνατόν να μεταδοθούν, να γίνουν κατανοητοί και αποδεκτοί πέρα από τις εσωτερικές ομάδες και να γίνουν όσο το δυνατόν πιο διαδεδομένη πολιτιστική κληρονομιά;

Πώς μπορούν οι ανθρώπινες συνειδήσεις να οδηγηθούν στη συμμετοχή σε αυτό το Σχέδιο, να υπηρετήσουν αυτούς τους στόχους στην καθημερινή ζωή με αυξανόμενη επίγνωση ακόμη και απουσία εσωτερικής γνώσης και συμμετοχής σε δομημένες και αφοσιωμένες ομάδες με σαφή προσανατολισμό;

Προβλέπεται μια πιθανή «μεταφραστική» εργασία που ενθαρρύνει την αρμονική αναμετάδοση μεταξύ του μεγαλύτερου και του μικρότερου, μέσω ενός κεντρικού σημείου όπου γίνεται να συναντηθούν. Οι στόχοι μπορεί να «μεταφραστούν» και να αποδοθούν σε προσιτή γλώσσα: οι εξελικτικές δυνατότητες μπορούν να αξιοποιηθούν εδώ και τώρα, όπου κι αν βρισκόμαστε στην πραγματικότητα της ζωής μας, στην εργασία της καθημερινότητας, στο σύστημα όλων των προσωπικών, κοινωνικών, εθνικών, σχέσεων κτλ.

Πώς θα μπορούσαμε να περιγράψουμε αυτούς τους επτά στόχους και να τους καταστήσουμε «επιθυμητούς», ως ακρογωνιαίους λίθους μιας νέας ενοποιητικής κουλτούρας; Ας προσπαθήσουμε να τους παρουσιάσουμε ως δυνατότητες, ως κλειδιά για να ανοίξουμε μια πόρτα σε μια νέα διάσταση της πλανητικής ζωής βάσει των ιδιοτήτων που εκφράζουν επτά μεγάλες ενέργειες:

Θέληση, αγάπη, φως, αρμονία, γνώση, ιδεαλισμός, τάξη.

Σκοπός λοιπόν είναι η παρουσίαση της υπόθεσης ότι η έκφραση αυτών των επτά μεγάλων ενεργειών μπορεί να σχηματίσει ένα εξελικτικό σχέδιο, ως πνευματικό «οδικό χάρτη» για την ανθρώπινη συνείδηση και προς μια νέα κουλτούρα.

Η παρουσίαση αυτή έχει σκοπό να προσφέρει ένα απλό κλειδί για την είσοδο στο ενεργειακό πεδίο του κάθε Στόχου. Αυτό το κλειδί θα μας επιτρέψει να ανοίξουμε μια πόρτα στην συνείδησή μας και μετά να περπατήσουμε βήμα-βήμα προς την επίγνωση του ανώτερου επιπέδου: έτσι, ο Στόχος είναι η αιτία, το κλειδί είναι το αποτέλεσμα που ανοίγει την πόρτα σε μια νέα κουλτούρα.

Πρώτο κλειδί: η αίσθηση του ιερού. Είναι δυνατόν να αρχίσουμε να αναγνωρίζουμε το νόημα της ζωής ως ιερό πράγμα. Η ανανεωμένη αίσθηση του ιερού, η οποία δεν αναφέρεται σε κάποιο

συγκεκριμένο θρησκευτικό όραμα, μπορεί να σημαδέψει σκέψεις, λέξεις και συμπεριφορές. Ο καθένας είναι ελεύθερος να δεσμευτεί στο να τοποθετεί την ιερότητα της ζωής, ακόμα και το ίδιο το μυστήριό της, στο επίκεντρο των σκέψεων, των συναισθημάτων και των πράξεων του. Μπορούμε να δώσουμε προσοχή στην αξία του ιερού, όποτε, οπουδήποτε και για τα πάντα: όταν αρχίζουμε την οικοδόμηση ενός απλού σπιτιού ή ενός καθεδρικού ναού, όταν τρώμε, όταν συναντάμε κάποιον. Κάθε ημέρα μπορεί να βιωθεί ως εμπειρία οικοδόμησης ενός ναού. Ακολουθώντας την αίσθηση του ιερού, μπορούμε βήμα-βήμα να αισθανθούμε την έλξη των μεγάλων μαγνητικών εστιών που εκπροσωπούν τα Μυστήρια. Έτσι, για παράδειγμα, το Μυστήριο της Διπλής Προέλευσης θα μας οδηγήσει στην ιερή αντίληψη της σχέσης μεταξύ άνδρα και γυναίκας. Το Μυστήριο της Δύναμης της Καρδιάς του Ήλιου θα μας οδηγήσει στην ιερή αντίληψη της αξίας του κέντρου και της αξίας της καρδιάς. Το Μυστήριο του Νόμου της Επαναγέννησης θα μας καθοδηγήσει στην αναζήτηση της συνέχειας της συνείδησης. Στο τέλος αυτής της διαδικασίας, θα αναγνωρίσουμε και θα «επιθυμήσουμε» την ζωντανή παρουσία μιας διαδεδομένης ανώτερης δύναμης.

Στόχος Πρώτος: Αποκατάσταση των μυστηρίων

Κλειδί: Αίσθηση του ιερού

Πύλη: Ανεύρεση του δρόμου που οδηγεί πίσω στο ιερό μυστήριο κάθε ζωής.

Δεύτερο κλειδί - Κατευθυντήρια αρχή. Ο καθένας από εμάς μπορεί να αναπτύξει ευαισθησία προς την καθοδήγηση, προς το ότι στο ανώτατο σημείο της αναγνώρισης, έχουμε μέσα μας έναν κοινό σκοπό, μια κατευθυντήρια αρχή, σαν σταθερό φως στον δρόμο μας, έναν πραγματικό ήλιο, ικανό να θρέψει, να θερμάνει και να φωτίσει. Σε αυτήν την κατευθυντήρια αρχή δίνουμε πρώτα το όνομα Εσωτερικός Διδάσκαλος, Κέντρο της Συνείδησής, Παρουσία, Ψυχή. Ακολουθώντας την μαγνητική δύναμη της καθοδηγητικής αρχής ανακαλύπτουμε βήμα προς βήμα την μαγνητική δύναμη μιας Πνευματικής Αλυσίδας, η οποία είναι σε θέση να συνδέσει κάθε κέντρο. Αποδεχόμενοι την εσωτερική δύναμη της καθοδηγητικής αρχής μέσα μας, θα είμαστε σε θέση να δεχθούμε, να υπακούσουμε και να ακολουθήσουμε την ανώτερη αγαπητική δύναμη των εν δυνάμει Οδηγών που επανεμφανίζονται για την ανθρωπότητα. Αναγνωρίζοντας και συνδέοντας την αγάπη με το κέντρο κάθε ανθρώπινης καρδιάς, αρχίζουμε να δημιουργούμε ένα νέο πεδίο ζωής, το οποίο είναι η γέφυρα της συνείδησης μεταξύ δύο επιπέδων της ανθρώπινης ζωής: του τέταρτου και του πέμπτου βασιλείου. Το πέμπτο βασίλειο ονομάζεται και βασίλειο των ψυχών και δεν πρόκειται περί φανταστικής σφαίρα. Είναι το πεδίο της ανανεωμένης ζωής για ανθρώπους που είναι ικανοί να ζουν και να συμπεριφέρονται σύμφωνα με τις ποιότητες και τις αξίες αυτού του επιπέδου συνείδησης που θα ονομάσουμε ψυχή. Προετοιμαζόμαστε για αυτό το πεδίο που είναι ικανό να δεχθεί και να καλωσορίσει την επανεμφάνιση της συνείδησης του Χριστού ως την ανώτερη κατευθυντήρια αρχή μιας ανθρωπότητας «καθοδηγούμενης εκ των έσω». Έτσι μπορούμε να είμαστε σε επαφή και να εισέλθουμε στο πεδίο αγάπης της Χριστικής συνείδησης.

Στόχος Δεύτερος: Επιστροφή του Χριστού - Βασίλειο των Ψυχών.

Κλειδί: Κατευθυντήρια αρχή

Πύλη: Αναγνώριση και σύνδεση της αγάπης στο κέντρο κάθε ανθρώπινης καρδιάς.

Τρίτο κλειδί – Κοινό καλό και συνεργασία. Αυτό το κλειδί αφορά εκείνο που η διδασκαλία της Άγκνι Γιόγκα περιγράφει ως «μεταμόρφωση από το Εγώ στο εμείς». Αυτή η διαδικασία μπορεί αρχικά να ξεκινήσει και να εδραιωθεί μέσα στην πρόσφατα αφυπνισμένη ανθρώπινη ομάδα. Η

ομάδα τείνει να αναγνωρίζει τον εαυτό της οριστικά ως «εμείς» και αρχίζει να αντιλαμβάνεται την ομαδική ύπαρξη ως τον βίο μιας ζωντανής οντότητας που ξεκινά την δική της εξέλιξη και ανάπτυξη. Ένας νέος τρόπος σκέψης και συναισθήματος αρχίζει να εκδηλώνεται, ο οποίος κατευθύνει την διαδικασία προς την επιβεβαίωση ενός κοινού καλού, ικανού να περιέχει το ατομικό καλό: το ατομικό καλό δεν είναι πλέον ο κύριος στόχος, αλλά μέρος του στόχου του κοινού καλού. Η ομάδα αντιλαμβάνεται την ύπαρξη ενός ζωτικού και δημιουργικού κέντρου που φροντίζει για την ανάπτυξη του συνόλου και αναπτύσσει μια αίσθηση κάποιας συγγένειας μεταξύ των συμμετεχόντων. Η συνεργασία αρχίζει να αντικαθιστά τον ανταγωνισμό, σε συνδυασμό με καλύτερη κατανόηση και ευρύτερο μερισμό. Η συνεργασία θα είναι το αποτέλεσμα της ανταπόκρισης σε αυτήν την αναπτυσσόμενη ενέργεια.

Στόχος Τρίτος: Ομαδική Πρόοδος (Ομαδική Μύηση)

Κλειδί: Κοινό καλό και συνεργασία

Πύλη: Δομώντας το δίκτυο της ανθρώπινης συνεργασίας μέσω τις ομαδικής δραστηριότητας.

Τέταρτο κλειδί – Νέα Τέχνη του Ζην. Μπορεί κάποιος να αρχίσει να βιώνει μια νέα Τέχνη του Ζην, της οποίας ενεργητικό κέντρο είναι η ίδια η εξέλιξη της συνείδησης, της επίγνωσης. Καθοδηγείται κάποιος από την μίμηση ανώτερων, σίγουρα ευρύτερων και πιο περιεκτικών προτύπων της Ζωής, όπου η κάθε σχέση μεταξύ των διαφόρων μερών χαρακτηρίζεται από την αναζήτηση αρμονίας και σωστών αναλογιών, όπου μεγάλοι και μικροί συνεργάζονται, αναγνωρίζουν και βοηθούν ο ένας τον άλλον. Η νέα Τέχνη του Ζην είναι η τέχνη που προοδεύει από την αναγνώριση στην υπέρβαση των δυαδικοτήτων και συγκρούσεων, είναι η τέχνη που μας δίνει την δυνατότητα να κτίζουμε γέφυρες ανάμεσα σε κάθε κατάσταση και σχέση. Η νέα Τέχνη του Ζην είναι η τέχνη του να σηκώνει κάποιος τα μάτια του στον ουρανό, στο ίδιο το ηλιακό σύστημα, στον υπέροχο χορό του σύμπαντος και να βρίσκει εκεί τις οδηγίες για την ανθρώπινη ανάπτυξη, φροντίζοντας στο μεταξύ τα άλλα βασίλεια, έτσι ώστε η Ανθρωπότητα να είναι το ενδιάμεσο εξελικτικό σημείο μεταξύ γης και ουρανού. Έτσι, βήμα προς βήμα, επηρεασμένοι από την εσωτερική δύναμη των τριών πρώτων κύριων στόχων, εισερχόμαστε στην ζωντανή εμπειρία του τέταρτου στόχου: την μίμηση των ανώτερων προτύπων ζωής, ενθυμούμενοι το πραγματικό, πολύ απλό και άμεσο νόημα της αλυσίδας των συνειδησιακών καταστάσεων που οι πνευματικές διδασκαλίες ονομάζουν «Ιεραρχία»: συντονισμένη συνεργασία για το σκοπό αυτόν.

Στόχος Τέταρτος: Μίμηση της Ιεραρχίας

Κλειδί: Νέα τέχνη ζωής

Πύλη: Ζώντας τον γήινο βίο μέσα από ισορροπημένες και αρμονικές σχέσεις.

Πέμπτο κλειδί: ενότητα στην διαφορετικότητα. Προσπαθήσαμε να κατανοήσουμε το πώς ένας νέος ανθρώπινος πολιτισμός δεν μπορεί να αγνοήσει ένα νέο όραμα κουλτούρας, μιας κουλτούρας ικανής να ενσταλάξει τις αξίες της ενότητας στην διαφορετικότητα, την ελευθερία, την συνεργασία και την ομορφιά ως ακρογωνιαίους λίθους στην διαδικασία της ανανέωσης του κόσμου. Αυτή η νέα κουλτούρα θα είναι απαραίτητη ενός νέου πολιτισμού. Αρχίζει κάποιος να κατανοεί την αξία της εργασίας του, βλέπει τον εαυτό του ως μέρος ενός μεγαλύτερου έργου και αντιλαμβάνεται την ύπαρξη ενός δικτύου άλλων ομάδων που εργάζονται στους διάφορους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας ενωμένες, με κοινή δέσμευση προς την γέννηση αυτού του ανανεωμένου ανθρώπινου πολιτισμού. Η συνείδηση αρχίζει να αντιλαμβάνεται την ουσιαστική ενότητα που συγκρατεί μαζί όλες τις άπειρες μορφές της Ζωής και αυτή η επίγνωση της ουσιαστικής ενότητας της Ζωής θα είναι ο κύριος πυλώνας μιας ανανεωμένης Ανθρώπινης Κουλτούρας. Ο σεβασμός και η εκτίμηση κάθε ανθρώπινης έκφρασης, σε κάθε τομέα δραστηριότητας, θα αποτελέσει την βάση

μιας νέας συνειδητοποίησης. Αυτή η συνειδητοποίηση, σε συνδυασμό με την ικανότητα της εργασίας προς αυτήν την κατεύθυνση, θα οδηγήσει στην εγκαθίδρυση μιας νέας Ανθρώπινης Κουλτούρας.

Στόχος πέμπτος: Νέα Κουλτούρα, Νέος Πολιτισμός.

Κλειδί: Ενότητα στη διαφορετικότητα

Πύλη: Κτίζοντας γέφυρες μεταξύ διαφορετικών/μοναδικών εκφράσεων και της ουσιαστικής ενότητας που υπόκειται στη ζωή συνολικά.

Έκτο κλειδί - Εσωτερική ουσία και θειότητα. Μπορούμε να διδαχτούμε και να βιώσουμε ένα νέο επίπεδο επικοινωνίας εσωτερικά και μέσα στην ζωή και τις σχέσεις της ανθρώπινης ομάδας. Μαθαίνουμε να επικοινωνούμε με την εσωτερική μας ουσία, με τον πυρήνα της δύναμης, της αγάπης και της ευφυΐας που ενυπάρχει σε κάθε ζωντανό πλάσμα. Ειδικά μέσα σε μια ομαδική διαδικασία, μπορούμε να νιώθουμε όλο και περισσότερο μια αίσθηση βαθιάς ενότητας και την αίσθηση μίας νέας ανθρωπότητας που θα μας βοηθήσει να αναγνωρίσουμε και να τιμήσουμε την ίδια αίσθηση ενότητας σε άλλες ομάδες, με τις οποίες θα μάθουμε να επικοινωνούμε στο επίπεδο της ουσίας και όχι της μορφής. Αναγνωρίζοντας και τιμώντας τον «ένδον Θεό» στον εαυτό του, κάθε άτομο γίνεται ικανό να αναγνωρίσει και να τιμήσει τον «ένδον Θεό» στον άλλο και μπορούμε να βιώσουμε την ζωντανή παρουσία μιας ενέργειας που μπορεί να ονομαστεί, σύμφωνα με τον ορισμό της Άγκνι Γιόγκα, ο κανόνας «Για τον Θεό σου». Η ζωντανή ανταλλαγή αυτής της ενέργειας θα δημιουργήσει τα θεμέλια του Έκτου Στόχου: Νέα Παγκόσμια Θρησκεία, βασισμένη στην ζωντανή καθοδήγηση του Ουρανού και την ζωντανή ανταπόκριση κάθε ανθρώπινης καρδιάς που είναι ικανή να αναγνωρίσει και να συντονιστεί με την αρχή της Ουσιαστικής Θεότητας.

Στόχος έκτος: Η Νέα Παγκόσμια Θρησκεία

Κλειδί: Εσωτερική ουσία και θειότητα

Πύλη: Η οικοδόμηση της νέας θρησκείας που βασίζεται στην ουσιαστική και παγκόσμια θειότητα.

Έβδομο κλειδί: Επιστροφή στην Φύση. Αρχίζει κάποιος να βιώνει την ιδιαίτερη ενέργεια της σύνθεσης, την τόσο νέα ακόμη δύναμη που χαρακτηρίζει την εποχή μας. Σύνθεση ιδεών, λέξεων, συναισθημάτων και πράξεων. Σύνθεση μεταξύ της φιλοδοξίας κάποιου να είναι χρήσιμος στην ανθρώπινη πρόοδο και της ικανότητας του να την μετατρέψει σε καθημερινή, σταθερή και ρυθμική δράση μέσα σε μια ομάδα. Ως άτομα και ως ανθρώπινη ομάδα θα ανακαλύψουμε ξανά τον νόμο της ισορροπίας και την φυσική τάξη της ζωής και θα αποκτήσουμε πλήρη επίγνωση ότι είμαστε μέρος της πλανητικής ζωής, για να υπηρετήσουμε όσο καλύτερα μπορούμε. Πρέπει να καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια στην συνείδησή μας για την επανασύνδεση του Ουρανού και της Γης, του Πατρός και της Μητρός, του Πνεύματος και της Ύλης σύμφωνα με τον μεγάλο Νόμο, «Όπως στον Ουρανό, έτσι και στην Γη». Είναι καιρός επανένωσης, αυτό που υπάρχει μέσα μας πρέπει να συνδέεται και να εκφράζεται μέσω εξωτερικών επιλογών ζωής. Η συνοχή θα είναι μία από τις κύριες αξίες αυτής της εποχής αλλαγής. Ο σεβασμός, η ζωντανή προσοχή στην Φύση, στους Συμπαντικούς Νόμους της Ισορροπίας, μια επιστροφή σε μια ζωή βασισμένη στον φυσικό ρυθμό, μόνον αυτά μπορούν να σώσουν την ανθρωπότητα. Η δόνηση αυτής της συγκεκριμένης ενέργειας υποστηρίζει την αναζήτηση και την επιθυμία για την νέα τάξη, που είναι επίσης η αποκατάσταση μιας τάξης από την οποία έχουμε απομακρυνθεί ως άνθρωποι. Πρέπει να επανασυνδεθούμε με την αληθινή εξελικτική κατεύθυνση, με γνώμονα την σύνθεση, την ισορροπία, την αρμονική και βιώσιμη ανάπτυξη.

Έβδομος Στόχος: Αποκατάσταση του Σχεδίου (Νέα Παγκόσμια Τάξη)

Κλειδί: Επιστροφή στην φύση

Πύλη: Επανασύνδεση με τον ρυθμό και την φύση του Πλανήτη, του Σύμπαντος και του Σχεδίου.

Αυτή είναι λοιπόν μια πιθανή ακολουθία, πραγματικά και όχι μόνο θεωρητικά δυνατή, δυνατή μέσω του σχηματισμού μικρών ή μεγάλων προτύπων ώστε να γίνει θελκτική και μαγνητική: Αίσθηση του ιερού, κατευθυντήρια αρχή, κοινό καλό και συνεργασία, τέχνη του ζην, ενότητα στην διαφορετικότητα, αίσθηση της εσωτερικής θειότητας, της φυσικής ζωής, του ρυθμού και της αίσθησης των κύκλων.

Αυτός είναι ο οραματισμός του Σχεδίου με απλά και άμεσα λόγια και μπορεί να γίνει συγκεκριμένες πρακτικές και εκφράσεις, παραδείγματα, προσιτές προσπάθειες για τον καθένα στην δική του ζωντανή πραγματικότητα. Μια τέτοια κατανόηση του Σχεδίου μπορεί να δημιουργήσει μια γέφυρα, μια σύνθεση, μια επικοινωνία μεταξύ τριών ομάδων ανθρώπινων όντων, που ορίζονται από τον Διδάσκαλο Ντ.Κ. ως εξής:

- όσους δεν έχουν ακόμη αφυπνιστεί στην συνείδηση του εγώ: οι «σκοτεινοί σπινθήρες»
- οι αφυπνισμένες ατομικότητες: τα «φώτα που τρεμοσβήνουν»
- οι αφυπνισμένοι στην γνώση της ψυχής: οι «ακτινοβόλοι υιοί του Φωτός».

Ιδού, λοιπόν, επτά συγκεκριμένοι στόχοι – επιβεβαίωση μιας ενοποιητικής Κουλτούρας με σεβασμό και εκτίμηση στη διαφορετικότητα.

3) Από την στιγμή που αυτοί οι επτά δυνατοί στόχοι κοινοποιηθούν ευρέως, προκύπτουν ορισμένες αντίστοιχες κατευθυντήριες αξίες για τον καθένα, ικανές με την σειρά τους να προσφέρουν εσωτερική καθοδήγηση σε επτά κύρια πεδία της ανθρώπινης δραστηριότητας.

Αυτές οι αξίες γίνονται επίσης «πολιτιστικές», με την έννοια ότι προτείνονται ως κατάλληλες για παγκόσμια αναγνώριση και εφαρμογή. Εδώ, μπορούμε επίσης να υποθέσουμε μια αλληλουχία αξιών, που αναφέρεται στην αλληλουχία των επτά στόχων του Σχεδίου και των επτά ζωτικών ενεργειών που περιέχουν: θέληση, αγάπη, ενεργός νοημοσύνη, αρμονία, γνώση, ιδεαλισμός και τάξη:

Ορίστε η σειρά:

Ελευθερία, ανοικτή καρδιά, ισότητα και δίκαιη κατανομή, ομορφιά, δημιουργική σκέψη, αλήθεια και σύνθεση.

Αυτές οι αξίες με την σειρά τους θα μπορούσαν να χαρακτηρίζουν και να προσφέρουν εσωτερική καθοδήγηση σε επτά βασικούς τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας, συγκεκριμένα: στην πολιτική, την εκπαίδευση, την οικονομία, την τέχνη, την επιστημονική εργασία, την επικοινωνία και την οργάνωση. Οι αξίες, οι οποίες επαφίενται της κουλτούρας σύμφωνα με την παρούσα συλλογιστική, είναι επίσης ποιότητες που πρέπει να ενσαρκωθούν και όχι απλώς να δηλωθούν. Πρέπει δε να αποτελέσουν την ανθρώπινη απάντηση στις σε βάθος εντάσεις του Εξελικτικού Σχεδίου. Ας θυμόμαστε πάντα πώς η ανασυγκρότηση του Κόσμου που αιτούνται τα κείμενα της Άγκνι Γιόγκα, είναι στην πραγματικότητα η ανασυγκρότηση των αξιών της Κουλτούρας, τις οποίες περιέχει το μεγάλο σύμβολο του Λάβαρου της Ειρήνης. Οι αξίες πρέπει να είναι εύκολες στην κατανόηση, να μην είναι αμφισβητήσιμες στο μορφικό επίδο και πάνω απ' όλα να ενοποιούν.

Έχοντας δομήσει την ιδανική γέφυρα μεταξύ των επτά στόχων του Σχεδίου, των επτά εκφράσεών τους σε γλώσσα που απευθύνεται στους πολλούς που μπορούν να καταλάβουν, των επτά κατευθυντήριων αξιών και των επτά πεδίων δραστηριότητας που προορίζονται επίσης ως πεδία υπηρεσίας, απομένουν κάποια βήματα που πρέπει να γίνουν στην συνείδηση, ατομικά και συλλογικά:

Το πρώτο βασικό βήμα αφορά την δέσμευση. Τι μπορούν να δεσμευτούν τα ανθρώπινα όντα ότι θα κάνουν για την βελτίωση της ζωής; Η ανθρωπότητα έδωσε μάχη για την επιβεβαίωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κέρδισε. Γιατί να μην φανταστούμε τώρα ότι το επόμενο βήμα σε αυτό το μεγάλο επίτευγμα είναι ένας κοινός Καταστατικός Χάρτης Καθηκόντων και Δεσμεύσεων, θεωρούμενος ως εξέλιξη της ίδιας της Ατζέντας του 2030 των Ηνωμένων Εθνών για τους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης; Οι ομάδες Παγκόσμιων Υπηρετών μπορούν να προσφέρουν πολλά σε άτομα, σε ομάδες και παγκόσμιους οργανισμούς για την κοινή αποδοχή μιας νέας αίσθησης καθήκοντος, ελεύθερα επιλεγμένης και αποδεκτής, και όχι επιβαλλόμενης, ως ένα από τα βασικά σημεία του μέλλοντος.

Ένα δεύτερο βήμα από την άποψη της συνείδησης είναι το άνοιγμα στον Ουρανό και στο Άπειρο, στο Διάστημα, όχι τόσο από την άποψη κατακτήσεων όπως είναι η νέα γνώση και οι δυνατότητες υλικής εξερεύνησης, αλλά ως ικανότητα της καθοδήγησης των ανθρωπίνων νόμων και συμπεριφοράς από τους παγκόσμιους νόμους της ισορροπίας, της αρμονίας και της ανώτερης ψυχο-γεωμετρίας. Φυσικά, πρέπει πρώτα να αναπτυχθεί μια πλανητική συνείδηση, αλλά η πλανητική συνείδηση είναι παιδί της συνείδησης που ανοίγεται στην απειροσύνη του ωραίου, στην ιερή γεωμετρία και στην ανώτερη τάξη του Κόσμου.

Ένα ουσιαστικό τρίτο βήμα είναι η αίσθηση της συνέχειας και του μέλλοντος. Οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν να συνεργάζονται με το εξελικτικό σχέδιο ακόμη και πριν το γνωρίσουν στο σύνολό του και να μάθουν να καθοδηγούν τις μελλοντικές γενιές, εμπιστευόμενοι σε αυτές το καθήκον να συνεχίσουν τα έργα βελτίωσης της πλανητικής ζωής που έχουν ήδη ξεκινήσει. Η ζωή εκδηλώνεται συνεχώς παρόλο που αλλάζει συνεχώς και η συνειδητή μετάβαση στην συνέχεια, σε ένα έργο που μπορεί να εκτυλιχθεί στο πέρασμα των αιώνων, όπως συνέβη με την κατασκευή των μεγάλων γοθικών καθεδρικών ναών στην Ευρώπη, θα μπορέσει να εξασφαλίσει την επιτυχία του Σχεδίου.

Θα ακολουθήσουν και άλλα «εσωτερικά γεγονότα» της Νέας Κουλτούρας, όπως ήδη υποδεικνύεται από τις Διδασκαλίες:

- **η αποδοχή και η απόδειξη της ύπαρξης της ψυχής,** η οποία από μόνη της θα οδηγήσει σε ριζική αναθεώρηση της οπτικής και των επιλογών σε τομείς όπως η εκπαίδευση και το σχολείο, η θεραπεία, η σχέση με την ασθένεια και τον πόνο και άλλα.

- **η κατανόηση και αποδοχή του νόμου της αιτίας και του αποτελέσματος** που θα πυροδοτήσει και θα σταθεροποιήσει με την πάροδο του χρόνου την ανάγκη για άμεση ανάληψη ευθύνης, ατομικά και συλλογικά.

- **ο προοδευτικός και συνειδητός πειραματισμός με το νόμο του «η ενέργεια ακολουθεί την σκέψη»**, με την ανάληψη ευθύνης για την δραστηριότητα της σκέψης που συνδέεται με την ανάπτυξη της δημιουργικής φαντασίας, του διαλογισμού και της δημιουργικής σκέψης, έως την εργασία επάνω σε μορφές, την οποία καθοδηγεί η επίγνωση των ενεργειών που περιέχονται σε αυτές.

- **η κατανόηση του διαστήματος ως ζωντανής οντότητας** και όχι ως άδειου δοχείου. Θα γεννηθεί μια νέα επιστήμη του διαστήματος (ψυχο-γεωμετρία) που θα το θεωρεί ως το παγκόσμιο δοχείο της ζωής και των επτά ενεργειών με τους άπειρους συνδυασμούς τους. Η λεπτοφυής ποιότητα του διαστήματος που δημιουργείται από τις σκέψεις, τα αισθήματα και τα συναισθήματά μας και τις επακόλουθες ενέργειές μας, θα γίνει κυρίαρχη και θα της δοθεί προτεραιότητα.

- Τέλος, **θα αναπτυχθεί η τέχνη της συγκέντρωσης, αντιληπτή ως ικανότητα καθοδήγησης ομαδικών, οικογενειακών, κοινωνικών, εθνικών, διεθνών εξελικτικών διαδικασιών.** Μια νέα μορφή ηγεσίας που δεν βασίζεται πλέον στην δύναμη και την διακυβέρνηση όπως τα έχουμε αντιληφθεί ως τώρα, αλλά στην αρμονική και κοινή ανάπτυξη των ταλέντων του κάθε ανθρώπου.